

Wereldwijde economie: De rust voor de storm | Door Ernst Wolff

Een commentaar van Ernst Wolff

We ervaren de spreekwoordelijke rust voor de storm in de wereldeconomie en het mondiale financiële systeem van vandaag de dag. De ineenstorting van de financiële markten in maart is op de achtergrond geraakt in de publieke belangstelling, evenals de sluiting van hele industrieën en de verstoring van de wereldwijde toeleveringsketens in maart en april.

Hoewel het nu algemeen bekend is dat we op dit moment te maken hebben met de ergste recessie van de moderne tijd, dat het financiële systeem deze keer alleen in leven kon worden gehouden door triljoenen injecties en dat er nog nooit in de hele geschiedenis van de economie zo'n golf van ontslagen en zoveel arbeidstijdverkorting is geweest als dit jaar - maar dit lijkt op dit moment geen probleem te zijn voor de meerderheid van de mensen.

Er zijn waarschijnlijk twee belangrijke redenen voor deze houding. Ten eerste concentreren politici en de mainstream media zich al maandenlang met veel succes op het aanwakkeren van de angst die ze hebben opgewekt voor de gevolgen van Covid-19 naar steeds nieuwe hoogten. Ten tweede doen beiden alsof de economie nu weer op de weg naar herstel is en er al een verbetering in zicht is.

Aangezien de reputatie en de geloofwaardigheid van zowel politici als de reguliere media de afgelopen maanden sterk hebben geleden, is het onwaarschijnlijk dat het aantal mensen dat daadwerkelijk in zo'n wonderbaarlijk economisch herstel gelooft, zeer groot zal zijn. Het feit dat de meerderheid van de mensen de neiging heeft om de kwestie te vermijden, is waarschijnlijk te wijten aan het feit dat de paniek van de afgelopen maanden bij veel mensen een diepgewortelde algemene angst voor de toekomst heeft doen ontstaan, waardoor de meerderheid zijn kop in het zand heeft gestoken.

De belangrijkste taak op dit moment is dan ook het doorbreken van deze verlamdende stijfheid. Maar hoe? Er is maar één manier: door pure wijn te schenken aan de onzekere meerderheid, ook al willen ze het niet horen, door hen onophoudelijk te informeren over de huidige ontwikkelingen en zo hun vertrouwen te winnen, uitsluitend door middel van correcte analyses. Dit vereist geduld, maar is een proces dat niet kunstmatig kan worden versneld.

Om het in gang te zetten moet eerst duidelijk worden gemaakt dat de lockdown een keten van ontwikkelingen in gang heeft gezet die zich momenteel met een meedogenloze logica ontvouwt en die - mits niemand zich ertegen verzet - onze samenleving in haar huidige vorm zal vernietigen, enorme sociale omwentelingen teweeg zal brengen en een numeriek klein triumviraat van politici, financiële instellingen en digitale bedrijven de kans zal geven om een digitale financiële dictatuur te

vestigen op de puinhopen van het bestaande systeem.

Wat ons allemaal te wachten staat is dit:

De economie, die onder druk is gezet door een ineenstorting van de aanbodzijde en een gelijktijdige vraagschok van twee kanten, zal zich niet herstellen. Alleen al in Duitsland zullen deze herfst en winter honderdduizenden banen in de industrie verloren gaan. Zowel in de automobiel- en luchtvaartindustrie als in het toerisme, de detailhandel en het bankwezen dreigen massaontslagen. Meer dan een half miljoen bedrijven kunnen hun schulden alleen betalen door nieuwe schulden aan te gaan, en tienduizenden detailhandelaren en cateringbedrijven staan op de rand van het faillissement.

Door deze situatie zitten de banken op een gestaag groeiende berg van slechte leningen - met als gevolg dat spaarbanken en Raiffeisenbanken, die voornamelijk van deze business leven, steeds dieper in de afgrond worden gesleept. Om dit tegen te gaan heeft de regering zowel de arbeidstijdverkorting als de opschorting van de insolventieplicht al verlengd.

Geen van deze maatregelen lost echter het onderliggende probleem op, maar stelt het slechts uit en creëert in ruil daarvoor een nieuw probleem: de daaruit voortvloeiende uitgaven, samen met de ineenstortende belastinginkomsten, vergroten het toch al enorme gat in de staatsbegroting en scheppen de voorwaarden voor een veel scherper bezuinigingsbeleid in de toekomst dan we tot nu toe hebben gezien, en dat betekent in de eerste plaats: drastische bezuinigingen op de sociale uitgaven, met name op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg en openbare infrastructuur.

Aangezien al deze ontwikkelingen de algemene koopkracht zullen verminderen, zullen de verantwoordelijken geen andere keuze hebben dan hun toevlucht te nemen tot helikoptergeld. Dit zal zeer snel leiden tot een steeds grotere devaluatie van de valuta, waartegen slechts één remedie zal bestaan: de invoering van digitale valuta's van de centrale bank.

Aangezien deze valuta's semi-privaat geld zijn, zou dit de overgang betekenen naar een systeem waarin we worden gereguleerd, gecontroleerd en gemanipuleerd door een kartel van digitale groepen, financiële dienstverleners en centrale banken, en waarvan het erg moeilijk zou zijn om aan de greep te ontsnappen.

Moeten we niet wanhopen tegenover deze ontwikkeling, die in elke fase te voorzien is, en tegenover de immense kracht van degenen die deze ontwikkeling voortstuwen? Is de strijd ertegen niet lang verloren?

Zeker niet, want de tijd dat het economisch herstel kan worden volgehouden, loopt ten einde. We staan op een historisch keerpunt in het najaar van 2020. We worden geconfronteerd met economische en financiële ineenstortingen van monumentale proporties. Zij zullen ervoor zorgen dat miljoenen mensen de verwoestende gevolgen van het Corona-beleid uit de eerste hand zullen

voelen. Niet alleen leidt u deze mensen in een zeer persoonlijk, vaak existentieel conflict met het bestaande systeem, maar u opent ook hun oren voor stemmen die ze nog niet eerder hebben gehoord of niet wilden horen.

We hebben allemaal een historische kans voor ons - de kans om een groot aantal mensen te bereiken, niet met geweld, niet met slogans of propaganda, maar met systematisch onderwijswerk en om hen duidelijk te maken dat het tijd is om de zakenwereld en de daarop gebaseerde sociale structuren te reorganiseren - niet in het belang van een kleine hebzuchtige minderheid, maar in het belang van de werkende en belastingbetalende meerderheid van de mensen.

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om het artikel te publiceren.

+++

Beeldbron: Nadiia Ruda / shutterstock

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over verdere ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier: <https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

